

Zaustashimo rastuće električno nasilje prema ženama

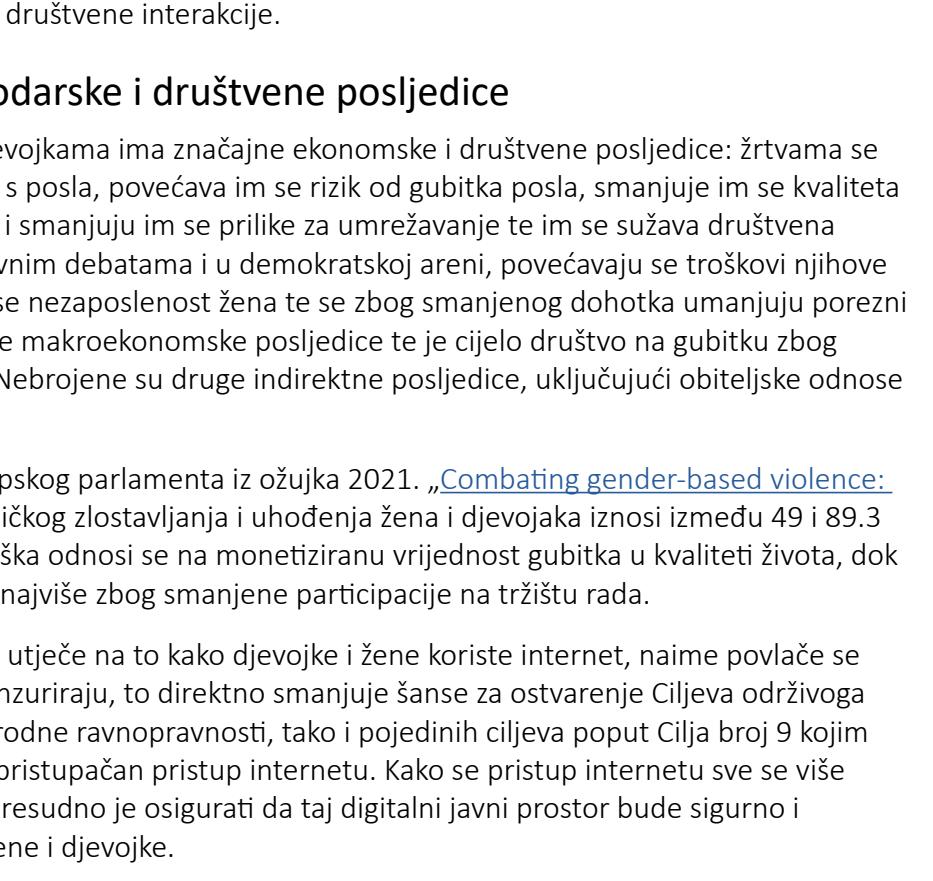
Piše: Milan Koštro, direktor, Panda komunikacije

Električno nasilje prema ženama i djevojkama ima značajne ekonomski i društvene posljedice: žrtvama se smanjuje produktivnost i češće izostaju s posla, povećava im se rizik od gubitka posla, smanjuje im se kvaliteta života, povećavaju se troškovi njihove pravne i zdravstvene zaštite, povećava se nezaposlenost žena te se zbog smanjenog dohotka smanjuju i porezni prihodi.

Pola desetljeća prije pojave koronavirusa pogodila nas je jedna druga pandemija: nasilje prema ženama u Europi je prepoznato kao 'pandemija' jer je svaka treća žena (njih oko 62 milijuna) doživjela nasilje nakon svoje 15. godine. Pandemija je evidentirana diljem svijeta, a u nekim zemljama čak 8 od 10 žena doživjelo je neki oblik nasilja, uključujući seksualno, fizičko ili psihičko zlostavljanje, navodi se u tadašnjem [Izvještaju UN-ove Broadband komisije za digitalni razvoj](#).

Električno nasilje prema ženama i djevojkama još prije par desetljeća bilo je nezamislivo (1995. godine samo 1% ljudi imalo je pristup internetu), a danas već doseže strahovite razmjere. Zadnjih godina, s povećanjem pristupa mobitelima, SMS-u, internetu, društvenim medijima i *chat* servisima, električno nasilje prema ženama i djevojkama sve je raširenije, s projekcijama daljnog rasta njegova obima, posebno za mlađe djevojke. Već 2015. godine 11% žena starijih od 15 godina u (tada) EU-28 doživjelo je internetsko nasilje. Dvije godine poslije bilježi se da već svaka peta žena u dobi od 18 do 29 godina trpi *online* seksualno uzneniranje, a većina njih trpi i seksualno ili fizičko nasilje od strane intimnog partnera. Nedavno [Istraživanje Plan Internationala](#) provedeno u 22 zemlje među više od 14 tisuća tinejdžera i mlađih žena pokazalo je da ih je čak 58% doživjelo električno (online) nasilje (Slika 1). Zabrinjava što su napadači u najvećem broju bili ljudi u školi ili na poslu (Slika 2). Procjenjuje se da su brojke zadnjih godina nastavile rasti, a pandemija koronavirusa dodatno je pogoršala stanje jer je nasilje prema ženama i djevojkama općenito poraslo, uključujući električno nasilje.

Slika 1

Slika 2

Vrste električnog nasilja prema ženama

Stotine milijuna žena i djevojaka diljem svijeta žrtve su raznih oblika rodno uvjetovanog nasilja, koje se najčešće događa izatvorenih vrata u domovima ili uredima, kao i na javnim mjestima, a sve češće i električkim putem. Iako postoji slaganje oko toga što je električno nasilje prema ženama i djevojkama, ne postoji univerzalna definicija, kao ni široko prihvaćena podjela po vrstama takvog nasilja. [UN Special Rapporteur on Violence against Women](#) definira ga kao 'bilo koji čin rodno uvjetovanog nasilja prema ženama koji je počinjen, potpomognut ili pogoršan djelomično ili u potpunosti upotreboom informacijsko-komunikacijskih tehnologija, poput mobilnih telefona i pametnih telefona, interneta, platformi društvenih medija ili e-pošte', prema čemu je ona žena ili nerazmerno pogoda žene'. Stručnjaci upozoravaju da je pogrešno konceptualizirati nasilje prema ženama i djevojkama na internetu kao zasebnu pojavu u odnosu na nasilje u "stvarnom svijetu", već da ih je [ispravnije promatrati kao cjelinu](#). Primjerice, slučajevi u kojima je riječ o uhođenju partnera ili bivšeg partnera na internetu slijede iste obrasci kao i uhođenje izvan interneta te se stoga isto smatraju nasiljem među partnerima, koje je samo potpomognuto upotreboom tehnologije. Mnogo je dokaza koji potvrđuju da nasilje na internetu i izvan njega treba smatrati jednom cjelinom jer su vrlo često žrtve zlostavljanje i *online* i u stvarnim okolnostima. Uz to, većina žena koje su doživjele zlostavljanje na internetu, doživjele su i barem jedan oblik seksualnog i/ili fizičkog nasilja od intimnog partnera.

Postoje razni oblici nasilja prema ženama i djevojkama na internetu, uključujući uhođenje na internetu, objavljivanje pornografskog sadržaja bez pristanka žrtve (tzv. osvetnička pornografija), rodno uvjetovano vrijeđanje i uzneniranje, poniranje žena zbog njihove seksualnosti, prisiljavanje žrtve na gledanje pornografskog materijala, seksualne iznude, prijetnje silovanjem i smrću, objavljivanje privatnih podataka žrtve (doxxing) i trgovanje ljudima omogućeno upotreboom tehnologije.

Iako i žene i muškarci trpe električno nasilje, žene i djevojčice trpe različite i traumatičnije oblike električnog nasilja. Gotovo četvrtina zlostavljenih žena doživjela je okrivljavanje (sekundarna viktimizacija). Primarne posljedice električnog nasilja prema ženama su problemi s koncentracijom, stres, napadi panike i anksioznosti, smanjeno samopoštovanje, povlačenje s interneta i nesigurnost u električkoj komunikaciji. Kod težih oblika zlostavljanja, poput električnog uhođenja, žrtve pokazuju povećanu anksioznost i simptome PTSP-a, depresiju, osjećaj nemoći, pesimističan pogled u budućnost te nedostatak samouvjerenosti u mogućnost kontroliranja vlastitih životova. Stoga se zlostavljanje žene i djevojke često brane tako da se povlače s društvenih medija i, općenito smanjuju društvene interakcije.

Gospodarske i društvene posljedice

Električno nasilje prema ženama i djevojkama ima značajne ekonomski i društvene posljedice: žrtvama se smanjuje produktivnost i češće izostaju s posla, povećava im se rizik od gubitka posla, smanjuje im se kvaliteta života, povlače se sa društvenih medija i smanjuju im se prilike za umrežavanje te im se sužava društvena umreženost, žrtve manje sudjeluju u javnim debatama i u demokratskoj areni, povećavaju se troškovi njihove pravne i zdravstvene zaštite, povećava se nezaposlenost žena te se zbog smanjenog dohotka umanjuju porezni prihodi i povećavaju se druge negativne makroekonomske posljedice te je cijelo društvo na gubitku zbog 'ušutkavanja' žena u javnom prostoru. Nebrojene su druge indirektne posljedice, uključujući obiteljske odnose i posljedice po njihovu djecu.

Prema procjeni iznesenoj u studiji Europskog parlamenta iz ožujka 2021. „[Combating gender-based violence: Cyber violence](#)“, ukupno trošak električnog zlostavljanja i uhođenja žena i djevojaka iznosi između 49 i 89,3 milijardi eura. Više od polovice toga troška odnosi se na monetiziranu vrijednost gubitka u kvaliteti života, dok je trećina gubitaka vezana uz posao, ponajviše zbog smanjene participacije na tržištu rada.

Budući da električno nasilje značajno utječe na to kako djevojke i žene koriste internet, naime povlače se s interneta i društvenih medija te se cenzuriraju, to direktno smanjuje šanse za ostvarenje ciljeva održivoga razvoja, kako krovnoga Cilja postizanja rodne ravnopravnosti, tako i pojedinih ciljeva poput Cilja broj 9 kojim se nastoji pružiti univerzalan i cijenom pristupačan pristup internetu. Kako se pristup internetu sve se više promatra kao temeljno ljudsko pravo, presudno je osigurati da taj digitalni javni prostor bude sigurno i osnažujuće mjesto za sve, uključujući žene i djevojke.

K tome, Povelja o raznolikosti, koju su potpisale i mnoge članice HRPSOR-a, postulira kako zaposlenice i zaposlenici, „u svojoj raznolikosti, sa svojim vještinama, kreativnošću i inovativnošću predstavljaju ključ dugoročnom uspjehu svake poslovne organizacije“. To, pak, nije moguće ako su zaposlenice žrtve električnog nasilja. Obaveza je potpisnika Povelje razvijati i primjenjivati politike nediskriminacije.

Što uspješnije, to zlostavljanje

Ovo je posebno važno ako imamo u vidu da je istraživanje Agencije Europske unije za temeljna prava (FR) [Violence against women: an EU-wide survey | Main results report | European Union Agency for Fundamental Rights \(europa.eu\)](#) pokazalo da zlostavljači češće ciljaju žene i djevojke na višim poslovnim pozicijama te one koju su obrazovanije (SLIKA3). Isto istraživanje pokazalo je da je električno zlostavljanje to prisutnije što je zemlja razvijenija i što je veća prisutnost na internetu i društvenim medijima. U spomenutoj studiji Europskog parlamenta o električnom nasilju prema ženama navode se rezultati ankete među 4.000 zaposlenika u Australiji, Kanadi, Francuskoj, Njemačkoj, Italiji, Novom Zelandu, Španjolskoj, Češkoj, SAD-u i Velikoj Britaniji, koja je pokazala da je 9% ispitanica iskusilo zastrašivanje na internetu od strane kolege. Internetsko zlostavljanje tako može utjecati na smanjenje organizacijske produktivnosti

zbog mentalnih problema zaposlenika, stresa i nezadovoljstva poslom. Internetsko nasilje prema ženama i djevojkama predstavlja sve veću prijetnju jer su internetski i društveni mediji sve važniji u napredovanju na poslu. Studija u Australiji je otkrila da su 41% žena koje rade u medijima bile žrtve nasilja, *trolanja* ili uzneniranje na društvenim mrežama.

Evo što poduzeća mogu učiniti kako bi smanjili električno nasilje prema ženama i djevojkama:

- Uvesti politike nulte tolerancije na električno nasilje
- Donijeti interne procedure za prijavu električnog nasilja i educirati zaposlenike i zaposlenice o ovoj problematiki
- Promovirati digitalno uključivanje žena
- Osnažiti žene kroz treninge digitalne pismenosti
- Promovirati razvoj aplikacija i stranica za praćenje i prijavljivanje rodno uvjetovanog električnog nasilja
- Učiniti tehničke treninge i poslove privlačnijima djevojkama i ženama

Kako se žrtve mogu zaštiti?

U Hrvatskoj već postoji nekoliko kanala za prijavu električnog nasilja:

- Centar za sigurnost na Internetu <http://csi.hr/helpdesk/> nudi mogućnost anonimnih prijava električnog nasilja na broju 0800 606 606
- MUP: Prijava zlostavljanja i štetnog sadržaja na internetu [https://redbutton.gov.hr/online-prijava/7](https://redbutton.gov.hr/online-prijava/)
- Hrabri telefon Tel: 01/6117 190 Mail: info@hrabritelefon.hr

Udruga B.a.B.e. pokrenula je novi projekt „[Surf&Sound – protiv online nasilja prema ženama](#)“, u sklopu kojega djevojkama i ženama žrtvama električnog nasilja nudi besplatnu pravnu i psihološku pomoć. Žrtve se mogu obratiti na telefon 01 4663 666 ili na mail babe@babe.hr. U tijeku je izrada web platforme, putem koje će biti moguće (anonimno) prijaviti električno nasilje, dobiti savjetodavnu pomoć, razmijeniti iskustva putem zatvorenog foruma, informirati se o pravnim i drugim mogućnostima zaštite i drugo. Posao izrade Platforme i provođenja online kampanje povjeren je [Panda komunikacijama](#), kao tvrtki prepoznatoj po radu na promoviranju prava manjinskih skupina i osvještavanju javnosti o problemima diskriminacije. K tome, Panda komunikacije specijalizirane su za komuniciranje javnih politika, baveći se antidiskriminacijom, rodno uvjetovanim nasiljem, medijskom pismenošću, radnim pravima i drugim važnim politikama. Jedna od 10 vrijednosti Panda komunikacija, ona br. 8 kaže: „Osnaživanje žena jedini je put ka trajnom miru i napretku“. Članica smo HRPSOR-a i potpisnici Povelje o raznolikosti, a osvještavanje javnosti o ovoj problematiki smatramo svojom istinskom misijom.

Mijenjajmo zakone

Električno nasilje prema ženama i djevojkama već je godinama akutni problem, na koji još nema adekvatnog odgovora na međunarodnoj razini, dok se u Hrvatskoj tek prepoznaže kao pitanje kojeg se institucije i društvo trebaju ozbiljno prihvatići.

Detaljna i svježa statistika o učestalosti električnog nasilja prema ženama i djevojkama nažalost ne postoji jer nije [dostupno dovoljno kvalitetnih podataka iz zemalja članica](#). Pritom su dva ključna problema: 1) ne postoje jasne i konzistentne definicije različitih oblika rodno uvjetovanog električnog nasilja pa se podaci iz članica ne mogu lako prikupiti ni uspoređivati; 2) u većini članica EU rodno uvjetovano električno nasilje nije kriminalizirano, što znači da nisu dostupni policijski i pravosudni podaci.

U Hrvatskoj tako postoji tek [jedna presuda za objavljinje pornografije bez pristanka](#): 34-godišnjak je obnažene fotografije bivše djevojke objavio na pornografskoj stranici, a osuđen je na uvjetnu zatvorsku kaznu za kazneno djelo protiv privatnosti- nedozvoljenu uporabu osobnih podataka. Njegovo nedjelo kojim krši pravila GDPR-a u istoj je ravnini s npr. otvaranjem lažnog profila pod imenom druge osobe na društvenim mrežama. Iako postoje i druge zakonske odredbe kojima bi se moglo sankcionirati ovakva zlodjela, poput kaznenog djela protiv časti i ugleda opisanoga iz Kaznenog zakona, u domaćem zakonodavstvu i dalje ne postoje odredbe zakona koja posebno kažnjava osvetničku pornografiju ni druge oblike električnog zlostavljanja.

Nekoliko je država članica nedavno donijelo zakone koji se odnose na nasilje prema ženama i djevojkama na internetu: Ujedinjeno Kraljevstvo, Francuska, Njemačka i Malta kriminalizirale su osvetničku pornografiju, a slično je najavljeno i u Irskoj i Sloveniji. U Hrvatskoj je trenutno otvorena javna rasprava o izmjenama Kaznenoga zakona pa udruge pripremaju prijedlog za reguliranje objavljinja pornografskih materijala bez pristanka. Ako se takva odredba nađe u konačnom prijedlogu izmjenja Kaznenog zakona, bit će to veliki korak za zaštitu žrtava koje trpe teške i trajne posljedice zbog električnog rodno uvjetovanog nasilja.

Slika 3

Uz to, u Hrvatskoj je učinjeno nekoliko zakona koji se odnose na nasilje prema ženama i djevojkama na internetu: Zakon o zaštiti žena i djevojaka na internetu, Zakon o zaštiti žena i djevojaka na društvenim mrežama, Zakon o zaštiti žena i djevojaka u poslovnoj sferi, Zakon o zaštiti žena i djevojaka u obrazovanju, Zakon o zaštiti žena i djevojaka u zdravstvenoj skupštini, Zakon o zaštiti žena i djevojaka u obiteljskoj skupštini, Zakon o zaštiti žena i djevojaka u lokalnoj skupštini, Zakon o zaštiti žena i djevojaka u lokalnoj skupštini, Zakon o zaštiti žena i djevojaka u lokalnoj skupštini, Zakon o zaštiti žena i dje